

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoCsp/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120220914
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Blaha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6120220914.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Blahu, členiek senátu JUDr. Márie Jamriškovej, PhD. a Mgr. Miriam Kamenskej v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739 proti žalovanej B. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX/XX, XXX XX X., zast. JUDr. Elena Matulová, advokátka, sídlom Železničná 287/9, 987 01 Poltár o zaplatenie 5.236,27 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 11Csp/27/2020-192 zo dňa 11. novembra 2020 takto

rozhodol:

I. Rozhodnutie Okresného súdu Lučenec sp. zn. 11Csp/27/2020-192 zo dňa 11. novembra 2020 opravuje v záhlaví v časti označenia zástupcu žalobcu tak, že označenie zástupcu žalobcu znie: „Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53255739“.

II. Rozhodnutie Okresného súdu Lučenec sp. zn. 11Csp/27/2020-192 zo dňa 11. novembra 2020 v druhej a tretej výrokovej vete zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozhodnutím v prvej výrokovej vete zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 2.603,20 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.603,20 Eur od 18.12.2018 do zaplatenia, to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50,- Eur, splatných vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca počnúc jeho právoplatnosťou až do úplného vyrovnania dlhu s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky riadne a včas sa stáva splatným celý dlh. V druhej výrokovej vete v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a v tretej výrokovej vete rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

2. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa svojim návrhom domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 5.236,27 Eur spolu s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.025,62 Eur od 18.12.2018 až do zaplatenia. Svoj nárok odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 17.12.2018 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Pôvodný veriteľ - postupca uzatvoril so žalovanou dňa 18.08.2015 zmluvu č. 5076172602, na základe ktorej poskytol žalovanej peňažné prostriedky, pričom podmienky čerpania, splácania a podmienky pri neplnení zmluvných povinností boli upravené v zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Keďže žalovaná si neplnila svoje povinnosti a v stanovených termínoch neuhradza splátky, postupca podaním zo dňa 11.07.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 10.07.2017 a žalovanú vyzval na úhradu dlžnej sumy do 15 dní. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia pohľadávky voči žalovanej predstavovala čiastku 5.236,27 Eur pozostávajúcu z istiny vo výške 3.025,62 Eur, z riadneho úroku vo výške 1.887,15 Eur a z úroku z omeškania vo výške 323,50 Eur. Žalobca sa domáhal aj zaplatenia úroku z omeškania od 18.12.2018, t.j. po dni účinnosti postúpenia vo výške podľa Občianskeho zákonníka.

3. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaná v priebehu konania namietala pohľadávku žalobcu z viacerých dôvodov. Namietala, že žalobca nepreukázal, že by postupca zaslal žalovanej oznámenie o mimoriadnej splatnosti pohľadávok zo dňa 11.07.2017 a nepreukázal ani doručenie výzvy banky zo dňa 12.09.2018, ktorou ju mal postupca upozorniť na možnosť postúpenia pohľadávky tretej osobe. Namietala preto aktívnu legitimáciu žalobcu z dôvodu nesplnenia zákonných predpokladov podľa § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách, keď žalobca nijako nepreukázal, že jeho predchodca - postupca Slovenská sporiteľňa a.s. doručila žalovanej výzvu na úhradu nezaplateného splatného záväzku, čo je predpokladom na postúpenie pohľadávky na žalobcu. Žalovaná ďalej namietala, že zmluva uzavretá medzi ňou a postupcom neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. l) Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. (ďalej aj ZoSU), pretože v zmluve nie je uvedená výška splátky v členení na istinu, úroky a poplatky. Namietala, že v zmluve je nesprávne vypočítaná aj celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, keď v zmluve je uvedená suma 5.604,84 Eur, avšak skutočný údaj je násobkom 72 splátok po 77,87 Eur, t.j. vo výške 5.606,64 Eur, teda suma vyššia, ako je uvedená v zmluve. Žalovaná namietala aj výšku RPMN určenú v zmluve v sadzbe 22,63 %, keď podľa vstupných údajov o výške pôžičky 3.200,- Eur, výšky splátky 77,87 Eur mesačne, doby splátok 72 mesiacov je výška RPMN 22,73 %, teda v zmluve uvedená výška RPMN je v neprospech spotrebiteľa podľa § 11 ods. 1 písm. d) ZoSU. Namietala ďalej, že právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy nekonal s odbornou starostlivosťou, keď neposúdil s odbornou starostlivosťou jej schopnosť splácať spotrebiteľský úver. V priebehu konania žalovaná ďalej namietala, že v zmluve nie je vyjadrená ani náležitosť podľa § 9 ods.2 písm. i) ZoSU, t.j. úroková sadzba spotrebiteľského úveru, ktorej výška nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“). V priebehu konania žalovaná namietala aj dvojité úročenie, a to zmluvný úrok vo výške 18,9% ročne, pričom zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu a odkázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/143/98 poukazujúc na to, že po vyhlásení celého úveru za splatný sa istina zmluvne neúročí a žalobcovi prislúcha len úrok z omeškania. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti preto žalobca nie je oprávnený požadovať aj zmluvne dohodnuté úroky, ale len úroky z omeškania vo výške 5% ročne. V priebehu konania uplatnila aj námietku premlčania a žiadala v prípade jej zaviazania povolenie splátok vo výške 50,- Eur z dôvodu jej zložitej životnej situácie.

4. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca s výhradami a námietkami žalovanej nesúhlasil. Vo vzťahu k námietkam jeho aktívnej legitimácie poukázal na to, že predložil relevantné oznámenie postupcu adresované žalovanej, ktoré zakladajú jeho aktívnu legitimáciu a odkázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Obo/210/01. Uviedol, že ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je možné spájať s aktívnou vecnou legitimáciou žalobcu ako postupníka. Bol toho názoru, že svoju aktívnu legitimáciu a platnosť postúpenia pohľadávky dostatočne preukázal predloženým oznámením o postúpení pohľadávky zo strany postupcu, zmluvou o postúpení pohľadávok spolu s príslušnou časťou prílohy k nej, platobnou históriou, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti spolu s podacím hárkom, výzvou k úhrade pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti zo dňa 31.05.2017 spolu s podacím hárkom a výzvou k úhrade pred postúpením pohľadávky zo dňa 12.09.2018. K absencii náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. l) ZoSU, t.j. k absencii členenia každej splátky na splátku istiny, úrokov a poplatkov odkázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 22.02.2018 sp.zn. 3Cdo/146/2017, v zmysle ktorého takáto požiadavka nie je v súlade s eurokonformným výkladom. Vo vzťahu k námietkam žalovanej o nesprávne uvedenej RPMN podľa § 9 ods.2 písm. k) ZoSU poukazoval na to, že zmluva správne obsahuje výšku RPMN 22,63%. Nesúhlasil s tvrdením žalovanej, že zmluva neobsahuje predpoklady použité pre jej výpočet a odkázal na čl. 10 ods.2 písm. g) Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008. V čl. II. zmluvy sú uvedené všetky potrebné informácie, ktoré vstupujú do výpočtu RPMN, na základe ktorých žalovaná mohla posúdiť výhodnosť alebo nevýhodnosť úveru. Zdôraznil predpoklady výpočtu RPMN rozhodujúce pre jej určenie, ktorými sú aj údaje o poslednom čerpaní, číslo čerpania, výška čerpania, interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého a každého nasledujúceho čerpania, číslo poslednej splátky, číslo splátky, výšky splátky. Zmluva obsahuje splatnosť jednotlivých splátok, ich výšku a celkovú čiastku spojenú s úverom a preto spĺňa zákonom predpísané náležitosti. Výpočet predložený zo strany žalovanej na základe kalkulačky považuje za svojvoľný a použiteľný len pre laickú verejnosť, ktorý nezohľadňuje konkrétne podmienky dohodnuté v zmluve. Nezohľadňuje ani vynechanie poplatku za poistenie do zahrnutia celkovej čiastky podľa § 2 písm. g) ZoSU a ani výšku poslednej splátky v sume zostatku pohľadávky podľa bodu 5.5.3 úverových podmienok. Žalobca uviedol, že pri použitom výpočte je potrebné postupovať tak, že sa vynásobí 71 splátok pri dohodnutej výške splátky 70,87 Eur, t.j. splátky splatné od 20.09.2015 do 20.07.2021 bez poplatku za poistenie úveru podľa časti I. čl. 1, bod 1 zmluvy s pripočítaním platby 1 x

76,07 Eur, t.j. splátky splatnej 20.08.2001 bez poplatku za poistenie úveru v zmysle časti I. čl. 1, bod 1 zmluvy a bodu 5.5.3 úverových podmienok, t.j. suma 5.528,77 Eur + 76,07 Eur, predstavuje sumu 5.604,84 Eur. Podľa žalobcu posledná splátka predstavuje iba alikvotný zostatok úveru a žalovaná mala preto uhradiť len takto zníženú poslednú splátku.

5. V priebehu konania žalobca uviedol, že pri postúpení pohľadávky postupcom na žalobcu zo dňa 17.12.2018 došlo k postúpeniu celkovej pohľadávky vo výške 5.236,27 Eur pozostávajúcej z istiny 3.025,62 Eur, riadneho úroku 1.887,15 Eur a úroku z omeškania vo výške 323,50 Eur pozostávajúceho zo zmluvného úroku z omeškania vo výške 30,54 Eur a zákonného úroku z omeškania vo výške 292,96 Eur. Žalovaná čerpala dňa 18.08.2015 peňažné prostriedky vo výške 3.200,- Eur a vykonala úhrady v celkovej čiastke 596,80 Eur. Vo vzťahu k námietke žalovanej o dvojitom úročení odkázal žalobca na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16.06.2020, podľa ktorého „v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok zistený vo výške, akú by pri riadnom plnení povinnosti dlžník zaplatil ako cenu peňazí“. Žalobca tvrdil, že si uplatnil riadny úrok vo výške, ktorá mu patrí a ktorú by žalovaná musela zaplatiť, ak by zmluvu plnila riadne a včas. Vo vzťahu k námietkam o nedostatočnom splnení povinnosti skúmania bonity žalovanej poukázal na to, že pôvodný veriteľ na základe poskytnutých údajov od žalovanej posudzoval jej schopnosť splácať úver interným postupom a dopytom do úverového registra, pričom bol žalovanou deklarovaný príjem 650,- Eur, z ktorého postupca akceptoval príjem podľa overených informácií v sume 253,- Eur, ďalej boli zistené náklady na domácnosť 90,- Eur, existujúce záväzky 58,- Eur, pričom maximálne splátkové zaťaženie, ktoré je možné použiť na splátky úveru predstavujú 55% z akceptovaného príjmu. Pri akceptovaní príjmu 253,- Eur vychádzajúc z 55% akceptovateľnosti a odpočítaní záväzkov 58,- Eur, potom ukazovateľ schopnosti splácať úver, t.j. disponibilný zostatok predstavuje 81,- Eur. Podľa žalobu preto podmienka primárnej návratnosti disponibilných zdrojov klienta bola splnená. Žalobca priložil aj výsledky dopytu z úverového registra.

6. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie dospel k záveru o dôvodnosti nároku žalobcu v časti 2.603,20 Eur s úrokom z omeškania 5% ročne z tejto sumy od 18.12.2018 až do zaplatenia.

7. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že okresný súd neprihliadol na námietku žalovanej o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a neplatnosti postúpenia pohľadávky. Mal za to, že bol splnený predpoklad § 92 ods. 8, prvá veta Zákona o bankách, keď postupca žalovanú listom zo dňa 12.09.2018 vyzval na úhradu dlžnej sumy 5.020,46 Eur a zároveň ju upozornil na možnosť postúpenia pohľadávky tretej osobe, pričom aj listom zo dňa 11.07.2017 oznámil žalovanej mimoriadne zosplatenie úveru a tiež ju vyzval na úhradu dlžnej sumy. Súd prvej inštancie mal preukázané doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru a aj výzvy na splatenie dlžnej sumy, a to predložením podacieho hárku, z ktorého vyplýva, že oznámenie a výzva k úhrade boli podané na poštovú prepravu dňa 18.07.2017 a dostali sa do dispozičnej sféry žalovanej.

8. Okresný súd neprihliadol ani na námietku žalovanej o neplatnosti postúpenia pohľadávky z dôvodu nepreukázania oznámenia postupcu o postúpení pohľadávky a odkázal pritom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/210/2001, podľa ktorého „relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenia pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej existencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupníka“. Podľa okresného súdu žalobca predložil doklad - Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 03.01.2019, ktorým postupca Slovenská sporiteľňa, a.s. oznamuje žalovanej ako dlžníčke, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok postúpila pohľadávku banky na žalobcu. Týmto dokladom aj bez predloženia zmluvy o postúpení pohľadávok preukázal žalobca svoju aktívnu legitímáciu bez toho, či uvedené oznámenie bolo doručené žalovanej alebo nie. Pokiaľ by sa aj vyššie uvedené oznámenie podľa okresného súdu nedostalo do dispozičnej sféry žalovanej, nespôsobuje to neplatnosť postúpenia, ale len možnosť dlžníka plniť svoj záväzok postupcovi. Navyše žalobca predložil Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 17.12.2018 a prílohu k nej, z ktorých vyplýva pravdivosť tvrdenia žalobcu o existencii jeho právneho nástupníctva po postupcovi. Námietku nedostatku aktívnej legitímácie okresný súd preto vyhodnotil ako nedôvodnú.

9. Súd prvej inštancie posúdil vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľský a uzavretú zmluvu ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

10. Neprihliadol na námietku premlčania uplatnenú zo strany žalovanej, keď poukázal na ust. § 53 ods. 9, § 101 a § 103 a § 565 OZ. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že výzva s upozornením na možnosť zosplatnenia úveru bola predchodcom žalobcu zaslaná žalovanej výzvou zo dňa 31.05.2017 a následne došlo k zosplatneniu úveru na základe oznámenia zo dňa 11.07.2017. Súd prvej inštancie poukázal na to, že výzva s upozornením na možnosť zosplatnenia zo dňa 31.05.2017 sa týkala omeškanej splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie dlhu a jednalo sa o splátku splatnú dňa 20.03.2017, pri ktorej omeškanie trvalo viac ako 3 mesiace počas obdobia apríl, máj, jún a k zosplatneniu došlo účinne nasledujúci mesiac do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, ktorá bola splatná 20.07.2017. K zosplatneniu došlo na základe oznámenia zo dňa 11.07.2017. Vzhľadom na omeškanie splátky splatnej ku dňu 20.03.2017 po dobu 3 mesiacov k 20.06.2017, po uplynutí tejto lehoty do splatnosti najbližšej splátky, t.j. do 20.07.2017 bol realizovaný úkon predchodcu žalobcu o zosplatnení. V súlade so záverom občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20.03.2019 preto súd prvej inštancie ustálil, že premlčacia lehota začala plynúť od splatnosti splátky, ktorá spôsobila zosplatnenie úveru, t.j. od 20.03.2017 a uplynula by k 20.03.2020. Keďže žaloba bola doručená na súd 22.01.2020, bola doručená pred uplynutím 3-ročnej premlčacej lehoty.

11. K ďalšej námietke o absencii náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods.2 písm. l) ZoSU, t.j. že splátka neobsahuje členenie na úhradu istiny, úroku a poplatkov odkázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 22.02.2018, sp.zn. 3Cdo/146/2017, pričom túto výhradu a názor žalovanej považoval za prekonaný. Pokiaľ zmluva o úvere obsahuje výšku splátky 77,87 Eur, počet splátok 72 a termíny splátok istiny, úrokov a poplatkov k 20. dňu kalendárneho mesiaca, je splnená náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. l) ZoSU.

12. Okresný súd neprihliadol ani na ďalšiu námietku žalovanej o neprimerane vysokej úrokovej sadzbe za poskytnutie úveru, pretože táto sadzba bola podľa zmluvy vo výške 18,9% ročne. Priemerná úroková sadzba z úverov v trvaní nad 5 rokov sa v čase uzatvorenia zmluvného vzťahu pohybovala vo výške 11,53%. Súdna prax akceptuje podľa okresného súdu dojednanie úrokovej sadzby do 2,5-násobku priemernej úrokovej sadzby z úverov poskytovaných bankami, z čoho je zrejmé, že dohodnutá úroková sadzba 18,9% nepresahuje ani 2-násobok priemerných úrokových mier z úverov poskytnutých bankami a takto dojednanú úrokovú sadzbu považoval za súladnú s dobrými mravmi.

13. Okresný súd neprihliadol ani na námietku žalovanej o nesprávne určenej výške RPMN, keď žalovaná odkazovala na sadzbu 22,73% podľa internetovej kalkulačky, pričom v zmluve je sadzba 22,63%. Okresný súd konštatoval, že výpočet RPMN prostredníctvom internetovej kalkulačky nie je presným a v súdnom konaní použiteľným údajom. Slúži len laickej verejnosti na orientačný výpočet RPMN a takýto prepočet okresný súd nepovažoval za preukazujúci nesprávnosť RPMN v zmluve.

14. Okresný súd neprihliadol ani na ďalšiu námietku žalovanej ohľadne neposudzovania jej bonity zo strany právneho predchodcu žalobcu pred uzavretím zmluvy, pretože toto tvrdenie žalobca vyvrátil, keď uviedol všetky vstupné údaje, ktoré žalovaná zadala pri uzatváraní zmluvy a popísal aj spôsob prepočtu, ktorým bola zisťovaná schopnosť žalovanej splácať úver a zároveň predložil aj výstup z úverového registra žalovanej, ktorou si právny predchodca žalobcu overoval jej úverové zaťaženie.

15. Okresný súd sa stotožnil len s jedinou výhradou žalovanej, a to pokiaľ uvádzala nesprávnu celkovú čiastku, ktorá mala ako spotrebiteľ zaplatiť, keď v zmluve je uvedený údaj 5.604,84 Eur, hoci pri súčte 72 splátok v dohodnutej výške 77,87 Eur vychádza celková čiastka 5.606,64 Eur, t.j. viac ako je uvedené v zmluve. Uviedol, že výška splátky vynásobená dohodnutým počtom splátok sa musí rovnať celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, čo v danej veci splnené nebolo. Okresný súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že posledná 72. splátka mala byť vo výške 76,07 Eur, potom aj celkový údaj čiastky, ktorú mala žalovaná uhradiť je v zmluve uvedený správne v sume 5.604,84 Eur, keď žalobca odkazoval na čl. 5.5.3 obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu, podľa ktorého „výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom pohľadávky banky“. Okresný súd sa nestotožnil s týmto tvrdením, pretože veriteľ je povinný premietnuť všetky základné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru do úverovej zmluvy tak, aby v čase uzavretia zmluvy bolo spotrebiteľovi jasné, za akých konkrétnych podmienok zmluvu uzatvára, aká je výška jeho povinnosti pre daný mesiac, koľko má platiť za poskytnutý úver a čo je obsahom konkrétnej splátky. Z úverovej zmluvy v čl. I. vyplýva výška splátky a jej splatnosť a počet splátok tak, že sa jedná o sumu 77,87 Eur pri počte 72 splátok splatných vždy k 20. dňu v

mesiaci. Podľa okresného súdu žiaden údaj o tom, že by posledná splátka mala byť nižšia sa v zmluve o splátkovom úvere nenachádza. Podľa okresného súdu veriteľovi nič nebránilo, aby v zmluve určil výšku 1. a 71. splátky po 77,87 Eur a výšku poslednej 72. splátky vo výške 76,07 Eur. V samotnej zmluve sa znížená posledná splátka neuvádza a ani vo Všeobecných obchodných podmienkach na čl. 26 a nasl. a v Produktových obchodných podmienkach pre hypotekárne a splátkové úvery v Slovenskej sporiteľni na čl. 48 a nasl. súd prvej inštancie nenašiel zmienku o tom, že spotrebiteľ uhrádza poslednú splátku v nižšej zostatkovej čiastke.

16. Na základe uvedeného dospel okresný súd k záveru, že v zmluve o splátkovom úvere zo dňa 18.08.2015, ktorú uzavreli právny predchodcu žalobcu a žalovaná je nesprávne uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSu účinného k 18.08.2015, resp. pri celkovej čiastke 5604,84 Eur, ktorú má žalovaná zaplatiť je nesprávne uvedená výška poslednej splátky, a teda nesprávne uvedená náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. l) ZoSU účinného k 18.08.2015, nakoľko v zmluve sa uvádza len jediný údaj o výške splátok, a to v sume 77,87 Eur, čo pri 72 splátkach nepredstavuje celkovú čiastku úveru 5604,84 Eur. V takomto prípade by malo byť zo strany veriteľa jasne uvedené, že výška prvej až 71. splátky predstavuje sumu 77,87 Eur a posledná 72. splátka je vo výške 76,07 Eur. Pretože uvedené náležitosti sú v zmluve uvádzané nesprávne, spôsobuje to podľa okresného súdu v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSU účinného k 18.08.2015 bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Žalobca má preto nárok len na vrátenie skutočne poskytnutej výšky úveru po odrátaní platieb, ktoré žalovaná na úver uhradila. Pri poskytnutí úveru 3200,-Eur a po odrátaní úhrad žalovanej vo výške 596,80 Eur, zostala žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2603,20 Eur na zaplataenie ktorej okresný súd žalovanú zaviazal a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

17. Súd prvej inštancie zároveň priznal žalobcovi z priznanej sumy 2.603,20 Eur aj úrok z omeškania vo výške 5% ročne od nasledujúceho dňa po účinnosti postúpenia pohľadávky až do zaplataenia. V súlade s ust. § 232 ods.3 a 4 CSP umožnil žalovanej uhrádzať dlh v 50,- Eur mesačných splátkach pod stratou výhody splátok, čo odôvodnil rodinnou a sociálnou situáciou žalovanej, pričom žalobca s takouto možnosťou súhlasil.

18. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z ust. § 255 ods. 2 CSP a vzhľadom k tomu, že z uplatnenej sumy 5.236,27 Eur bol priznaný žalobcovi nárok vo výške 2.603,20 Eur, čo predstavuje 49,71% a žalovaná mala úspech v časti zamietnutia v rozsahu 50,29%, rozhodol, že žiadna strana nemá právo na náhradu trov konania.

19. Voči druhej výrokovej vete uvedeného rozhodnutia, ktorou bola čiastočne žaloba zamietnutá, podal včas odvolanie žalobca z dôvodu podľa § 365 ods.1 písm. b), f), h) CSP. Nestotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, že predložená Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 18.08.2015 neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods.2 písm. j) ZoSU, pretože obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Odkázal na ust. § 9 ods.2 písm. k) ZoSU, pričom na základe zmluvy, Všeobecných obchodných podmienok (ďalej „VOP“) a Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. (ďalej „POP“) predstavujú celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom sumu 5.604,84 Eur, t.j. sumu, ktorá je uvedená v zmluve. Žalovaná mala uhradiť 72 mesačných splátok po 77,87 Eur, avšak podľa čl. 5.17 POP mala posledná splátka predstavovať zostatok pohľadávky postupcu a žalovaná mala teda zaplatiť 71 splátok po 77,87 Eur a 72. poslednú splátku vo výške 76,07 Eur. Žalovaná tak pri riadnom a včasnom splácaní úveru mala uhradiť postupcovi 5.604,84 Eur podľa čl. 5.17 POP. Okresný súd preto vec nesprávne právne posúdil a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam ak uzavrel, že v zmluve neboli uvedené celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom správne, nakoľko do výpočtu nezohľadnil výšku poníženej poslednej splátky v súlade s POP.

20. Žalobca poukazoval na to, že závery okresného súdu ohľadne celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom sú v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou vyšších súdnych autorít a odkázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 13.02.2020 sp.zn. 3Co/232/2019, podľa ktorého: „Rozdiel medzi sumou uvedenou v zmluve (736,28 Eur) a sumou vypočítanou súdom prvej inštancie (736,92 Eur), t.j. 0,68 Eur je zanedbateľný a odvolací súd sa stotožňuje s argumentáciou žalobcu, že pri výpočte celkovej čiastky, ktorú bola povinná žalovaná zaplatiť bolo potrebné vychádzať zo znenia bodu 5.5.3 OP, podľa ktorého výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom pohľadávky banky, pričom v danom prípade sa jednalo o sumu 19,38 Eur“. Žalobca poukázal na to, že cieľom § 9 ZoSU je

poskytnutie dostatočného množstva informácií spotrebiteľovi týkajúcich sa podmienok úveru, nákladov a záväzkov, ktoré z toho vyplývajú, pričom medzi podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí aj uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

21. Podľa žalobcu uzavretá zmluva so žalovanou spĺňa všetky náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 ZoSU. Žalovaná bola v zmysle požiadavky ZoSU zrozumiteľne informovaná o celkovej čiastke spojenej s úverom, pričom tento údaj bol uvedený v súlade so zákonom. Ak by sa aj súd nestotožnil s tvrdením, že posledná splátka úveru mala byť vo výške zostatku pohľadávky, potom úver mal byť splatený formou 72 splátok po 77,87 Eur, t.j. vo výške 5.606,64 Eur, pričom v zmluve sú uvedené celkové náklady v čiastke 5.604,84, teda ide o absolútne zanedbateľný rozdiel 1,80 Eur, ktorý nemohol nijako ovplyvniť schopnosť žalovanej rozoznať rozsah svojho záväzku a pre ktorý je sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti voči veriteľovi neprimerane prísna. V uvedenom dôsledku nemohla byť žalovaná uvedená do omylu v otázke výšky jej záväzku zo zmluvy a okresný súd neprimerane prísne sankcionuje veriteľa za situácie, kedy zmluva spĺňa náležitosti vyžadované zákonom.

22. Žalobca sa v odvolaní nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, pričom poukázal aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C 42/15 zo dňa 09.11.2016. V zmysle týchto záverov by sa nemala za primeranú považovať sankcia o bezúročnosti a bezpoplatkovosti, ak pre neuvedenie niektorých náležitostí, ktoré svojou povahou nemôžu mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku, sa bude v súlade s vnútroštátnou úpravou uplatňovať sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti, čo bude vyvolávať voči veriteľovi závažné následky.

23. Žalobca namietal aj nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia, keď súd prvej inštancie uviedol, že v žiadnom ustanovení zmluvy sa neuvádza nižšia výška poslednej splátky úveru, pričom ani vo Všeobecných obchodných podmienkach a ani v Produktových obchodných podmienkach pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. nenašiel zmienku o tom, že spotrebiteľ uhradza poslednú splátku v nižšej zostatkovej čiastke. Žalobca poukázal na bod 5.17 POP - „Posledná splátka je vo výške zostatku pohľadávky Banky“. Takýmto postupom okresný súd znemožnil žalobcovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nakoľko súd poprel existenciu ustanovenia, ktoré sa v zmluve, konkrétne v časti POP, ktoré sú súčasťou zmluvy, jednoznačne nachádza. Odkázal pritom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1ObdoV/10/2002 z 30.05.2013, ako aj na rozhodnutie sp. zn. 4Cdo/90/2013 zo dňa 22.08.2013. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie alebo aby ho v napadnutej časti zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

24. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná prostredníctvom svojej zástupkyne podaním zo dňa 01.03.2021. V ňom zopakovala uzavretie zmluvy s dohodnutými podmienkami medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, poukázala na postúpenie pohľadávky zo dňa 17.12.2018, na znenie § 9 ods. 2 ZoSU, § 11 ods. 1 ZoSU a konštatovala, že zmluva o úvere neobsahuje náležitosti požadované ZoSU, pričom neurčitost' niektorých z náležitostí zmluvy má ten istý účinok, ako keby uvedenú náležitosť zmluva neobsahovala. Zmyslom a účelom úpravy spotrebiteľských úverov je dosiahnuť pravdivé informovanie spotrebiteľa o poskytnutom úvere, a to v čase uzavretia zmluvy. Zopakovala aj svoje tvrdenie, že v čase poskytnutia úveru nekonal právny predchodca žalobcu s odbornou starostlivosťou pri skúmaní bonity žalovanej, keď žalobca nepredložil žiaden doklad o posudzovaní spôsobilosti dlžníka splácať úver, žiadnym spôsobom neskúmal bonitu žalovanej, nezisťoval jej zamestnávateľa, výšku príjmu, záväzky, rodinný stav, nevykonal lustráciu v príslušných evidenciách, čím by bol získal ucelený obraz o sociálnej a ekonomickej situácii žalovanej a teda žalobca nepreukázal, že by relevantne posudzoval schopnosť splácať úver žalovanou. Týmto konaním hrubo porušil svoje povinnosti pri uzatváraní úverovej zmluvy. Podľa žalovanej je preto zmluva bezúročná a bez poplatkov a žalobca má nárok len na vrátenie istiny a nie aj na poplatky a úroky. Žalovaná preto navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a priznal jej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

25. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379, § 380 ods. 1 a § 385 ods. 1 Civilný sporový poriadok (CSP) bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

26. Z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s. uzatvoril so žalovanou dňa 18.08.2015 Zmluvu o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver) č. 5076172602 (ďalej „Zmluva“), na základe ktorej jej poskytol úver vo výške 3200,-Eur, pri úrokovej sadzbe 18,90% p.a v deň uzatvorenia zmluvy, s výškou splátky a jej splatnosťou: 77,87 Eur mesačne 20.deň v kalendárnom mesiaci, so splatnosťou prvej splátky: 20.09.2015, s počtom splátok: 72, s konečnou splatnosťou: 20.08.2021, pri ročnej percentuálnej miere nákladov: 22,63%, celkovou čiastkou spojenou s úverom: 5604,84 Eur, odplatom: 19,89% p.a, s poplatkom za poistenie úveru 2,63 Eur mesačne, splatný v termíne a periodicite splátky úveru.

27. Podľa čl. II. bodu 6 Zmluvy, ak dlžník pohľadávku nespláca riadne a včas, môže banka požadovať najmä zaplatenie úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky a poskytnúť informácie o tejto skutočnosti do spoločného registra bankových informácií.

28. Podľa čl. III. bodu 1 Zmluvy o splátkovom úvere, súčasťou zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľni, a.s. s účinnosťou od 01.01.2015 (ďalej „VOP“), Produktové obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. s účinnosťou od 01.01.2015 (ďalej „POP“), Sadzobník a podmienky určené Zverejnením za ktorých sa bankový produkt poskytuje.

29. Písomnou Výzvou zo dňa 31.05.2017 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej omeškanie so splácaním dlžnej sumy vo výške 1218,57 Eur a upozornil ju na možnosť zosplatenia celého úveru v prípade jej neuhradenia. Z poštového podacieho hárku vyplýva, že uvedená výzva bola daná na poštovú prepravu na adresu žalovanej dňa 09.06.2017.

30. Dňa 11.07.2017 právny predchodca žalobcu písomne vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 10.07.2017 a vyzval žalovanú na uhradenie dlžnej pohľadávky vo výške 4.134,50 Eur do 15 dní. Z poštového podacieho hárku vyplýva, že uvedené oznámenie bolo dané na poštovú prepravu na adresu žalovanej dňa 18.07.2017.

31. Právny predchodca žalobcu písomnou výzvou zo dňa 12.09.2018 oznámil žalovanej výšku nesplatennej pohľadávky ku dňu 12.09.2018 v sume 5.020,46 Eur a zároveň ju upozornil na možnosť postúpenia pohľadávky.

32. Z prehľadu splátok a úhrad klienta (žalovanej) vyplýva, že žalovaná z poskytnutého úveru uhradila sumu 596,80 Eur, čo nebolo medzi stranami sporné.

33. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1058/2018/CE, vrátane jej prílohy, uzavretou dňa 17.12.2018 medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s ako postupcom a žalobcom ako postupníkom došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanej z pôvodného veriteľa na žalobcu. Listom zo dňa 03.01.2019 pôvodný veriteľ - Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila žalovanej postúpenie pohľadávky na žalobcu.

34. Podľa § 497 zák.č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom ku dňu 18.08.2015 (ďalej „ObZ“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

35. Podľa § 273 ods. 2 ObZ odchylné dojednania v zmluve majú prednosť pred znením obchodných podmienok uvedených v odseku 1.

36. Podľa § 52 ods.1 zák.č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu 18.08.2015 (ďalej „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

37. Podľa § 9 ods. 2 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 18.08.2015 (ďalej „ZoSU“) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

38. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSU poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

39. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu podaného odvolania žalobcom.

40. Odvolací súd zdôrazňuje, že žalovaná odvolanie voči napadnutému rozhodnutiu v prvej výrokovej vete nepodala, hoci bola zaviazaná na zaplatenie 2.603,20 Eur s príslušenstvom. Žalovaná odvolanie nepodala napriek tomu, že namietala v priebehu konania premĺčanie, ako aj aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu, t.j. okrem iných výhrad voči zmluve, ktorú považovala za zmluvu o poskytnutí úveru bez poplatkov a bez úrokov, namietala celú žalobcom uplatnenú pohľadávku. Hoci súd prvej inštancie nevyhovел námietkam žalovanej a nepovažoval výhrady vo vzťahu k aktívnej legitimácii žalobcu za dôvodné a neposúdil nárok žalobcu ani za premĺčaný, žalovaná voči rozhodnutiu okresného súdu v prvej výrokovej vete odvolanie nepodala a v tejto časti preto zostáva prvá výroková veta o uložení peňažnej povinnosti žalovanej nedotknutá a nie je predmetom prieskumnej činnosti odvolacieho súdu. Odvolací súd preto zdôrazňuje, že posudzoval napadnuté rozhodnutie len v rozsahu žalobcom podaného odvolania voči druhej výrokovej vete napadnutého rozhodnutia o čiastočnom zamietnutí žaloby a výhradne z dôvodov, ktoré uviedol žalobca v odvolaní v zmysle § 380 ods.1 CSP.

41. Žalobca v odvolaní namietal, že záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou neobsahuje povinnú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSU, je nesprávny. V odvolaní znova zdôrazňoval, že zmluva obsahuje správny údaj o celkových nákladoch, ktoré mala žalovaná zaplatiť v sume 5.604,84 Eur, pretože posledná mesačná splátka mala byť v zmysle čl. 5.17 POP znížená na sumu 76,07 Eur. Okresný súd na toto tvrdenie žalobcu neprihliadol a vychádzal z jednoznačného textu zmluvy, kde je uvedený počet splátok 72 vo výške po 77,87 Eur, čo predstavuje konečnú čiastku, ktorú mala žalovaná ako spotrebiteľ uhradiť, t.j. sumu 5.606,64 Eur ako uvádzala žalovaná a nie 5.604,84 Eur, ako je uvedené v zmluve. Podľa okresného súdu je preto nesprávne uvedená celková čiastka podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSU, resp. pri celkovej čiastke 5.604,84 Eur je potom nesprávne uvedená výška poslednej splátky, čo je tiež nesprávnou náležitosťou zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. l) ZoSU. Žalobca tvrdil, že súd prvej inštancie nezobral do úvahy ust. čl. 5.17 POP podľa ktorého: „Posledná splátka je vo výške zostatku pohľadávky Banky.“ Namietal aj konštatovanie súdu prvej inštancie v bode 57. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, kde okresný súd argumentoval, že žiadne ustanovenie zmluvy a ani Všeobecných obchodných podmienok a ani Produktových obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s. takúto zmienku o znížení poslednej splátky neobsahuje.

42. Odvolací súd konštatuje zhodne so súdom prvej inštancie, že zmluva uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou obsahuje údaj o výške každej splátky 77,87 Eur, obsahuje údaj o počte týchto splátok v rozsahu 72, pričom v texte zmluvy (mimo obchodných podmienok) žiadna výnimka ohľadne zníženia poslednej splátky upravená nie je. Zároveň odvolací súd konštatuje, že zmluva obsahuje aj údaj o celkovej čiastke úveru vo výške 5.604,84 Eur. Tento údaj však nie je údajom zohľadňujúcim dohodnutú výšku splátok a ich počet, keďže súčtom 72 splátok po 77,87 Eur je celková čiastka, ktorá mala byť týmito splátkami spotrebiteľom uhradená, vo výške 5.606,64 Eur. Odvolací súd konštatuje, že je síce pravdou tvrdenie žalobcu v odvolaní, že v čl. 5.17 POP sa nachádza údaj o tom, že posledná splátka je vo výške zostatku pohľadávky banky, avšak toto všeobecné ustanovenie obchodných podmienok nenašlo svoje zohľadnenie priamo v texte Zmluvy, kde sa presne určila výška každej zo 72 splátok a počet splátok.

43. Odvolací súd súhlasí s tvrdením súdu prvej inštancie o tom, že zmluva musí jasne, určite a zrozumiteľne uviesť všetky základné údaje, ktoré sú nevyhnutné pre spotrebiteľa pri jeho rozhodovaní o tom, či do daného úverového vzťahu vstúpi alebo nie, pričom výška a počet splátok sú jednoznačne takými údajmi, ktoré sú rozhodujúcimi pri posudzovaní zo strany spotrebiteľa, či do daného vzťahu vstúpi alebo nie a ktoré zároveň umožňujú spotrebiteľovi posúdiť jeho sociálne, finančné, ekonomické možnosti pri zvažovaní výšky úveru a splátok, rozsahu a dĺžky splácania poskytnutého úveru. Žiadne

jednoznačné určenie v zmluve neupravuje (mimo obchodných podmienok) konkrétnu výšku zníženia poslednej splátky úveru tak, ako to tvrdil žalobca. Podľa odvolacieho súdu vzhľadom na postavenie spotrebiteľa ako slabšej strany, ktorý nemá v mnohých prípadoch ekonomické vzdelanie, je nevyhnutné dospieť k záveru o tom, že všetky podstatné náležitosti zmluvy, a to hlavne vo vzťahu k výške a počtu splátok musia byť pre spotrebiteľa prezentované a vymedzené takým spôsobom, aby boli jednoznačne jednoduchým spôsobom rozpoznateľné a jednoznačné. Pokiaľ žalobca uvádzal, že posledná splátka mala byť vo výške nižšej ako 78,77 Eur, a to v čiastke 76,07 Eur, z obsahu zmluvy, ale ani z obchodných podmienok takýto záver o konkrétnej výške 72. splátky v sume 76,07 Eur nevyplýva.

44. Podľa odvolacieho súdu nie je v súlade so zvýšenou ochranou spotrebiteľa ako slabšej strany zaťažovať spotrebiteľa tým, aby si komplikovaným spôsobom, okrem dohodnutia podstatných náležitostí v zmluve, bol nútený hľadať v desiatkach ustanovení obchodných podmienok (čo sa nepodarilo ani okresnému súdu, keďže samotný žalobca v priebehu konania poukazoval na nesprávny čl. 5.5.3 úverových podmienok) tú časť obchodných podmienok, ktorá by mala pre neho znamenať zníženie poslednej splátky úveru, a to dokonca ani nie v konkrétnej sume a následne aby si spotrebiteľ sám vypočítal konkrétnu výšku poslednej splátky s rizikom jej nesprávneho určenia. Takýto spôsob určenia zníženia poslednej splátky bez toho, aby táto skutočnosť bola jednoznačne určená a pre spotrebiteľa rozpoznateľná priamo v texte zmluvy pri určovaní výšky splátok a ich počtu, nezodpovedá ochrane spotrebiteľa a požiadavkám na primeranú ostrážitosť spotrebiteľa pri uzatváraní zmlúv.

45. Ako uviedol správne súd prvej inštancie, pokiaľ mienil predchodca žalobcu určiť výšku poslednej splátky v sume nižšej ako predchádzajúcich 71 splátok a to tak, aby celková čiastka zodpovedala sume určenej v zmluve vo výške 5.604,84 Eur, mal jednoznačným spôsobom tieto zmluvné podmienky určiť v texte zmluvy a nie prenášať na spotrebiteľa zodpovednosť za správne určenie poslednej výšky splátky.

46. Odvolací súd preto nesúhlasí so záverom a tvrdením žalobcu v odvolaní, že žalovaná bola zrozumiteľne informovaná o výške poslednej splátky úveru, ktorá podľa žalobcu mala byť v sume 76,07 Eur, tzn. v sume o 1,80 Eur nižšej ako predchádzajúcich 71 splátok. Takáto kombinácia ustanovenia výšky a počtu splátok s nevyhnutnou potrebou aplikácie jedného z množstva ustanovení obchodných podmienok a s priamym vplyvom na určenie celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť nezodpovedá požiadavke určitého a zrozumiteľného informovania o jednom zo základných údajov, ktorým je celková čiastka ako aj výška splátky. Navyše odvolací súd zdôrazňuje, že v prípade, ak dôjde k odchylným dojednaniam v zmluve oproti zneniu obchodných podmienok, prednosť majú dojednania v zmluve tak, ako je toto pravidlo uvedené v § 273 ods. 2 ObZ, pričom úverová zmluva je vo svojej podstate absolútnym obchodom, t.j. úverovým vzťahom uzatváraným podľa Obchodného zákonníka s prihliadnutím na špecifiká spotrebiteľského vzťahu a úpravy spotrebiteľských úverov.

47. Napriek vyššie uvedenému odvolací súd nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že nesprávnosť uvedenia celkovej čiastky úveru vo vzťahu k nesúladu súčtu výšky splátok a ich počtu v konkrétnom individuálne prejednávanom spore má za následok posúdenie poskytnutého úveru ako úveru bez úrokov a bez poplatkov pre absenciu náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) a l) ZoSU s použitím § 11 ods.1 písm. b) ZoSU.

48. Odvolací súd súhlasí s tvrdením žalobcu v odvolaní, že pokiaľ by aj skutočne žalovaná mala uhradiť celkovú čiastku vo výške 5.606,64 Eur, t.j. o sumu 1,80 Eur vyššiu ako bola uvedená konečná čiastka v zmluve, jednalo by sa o zanedbateľný rozdiel (1,80 Eur), ktorý nemohol ovplyvniť schopnosť žalovanej rozoznať rozsah jej záväzku a v tej súvislosti sa stotožňuje odvolací súd s tvrdením žalobcu v tom, že pre daný individuálny prípad je sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti voči žalobcovi ako veriteľovi neprimerane prísna.

49. Odvolací súd konštatuje, že vychádzajúc z rôznych údajov pri súčte 72 splátok po 78,77 Eur, čo predstavuje sumu 5.606,64 Eur oproti sume uvedenej v zmluve v čiastke 5.604,84 Eur sa jedná o rozdiel v rozsahu 1,80 Eur. Táto čiastka vo vzťahu k súčtu splátok pri zohľadnení ich výšky predstavuje 0,03%, t.j. z tej sumy vo výške 5.606,64 Eur, ktorá vyplýva ako násobok 72 dohodnutých splátok v dohodnutej výške po 78,77 Eur. Podľa odvolacieho súdu sa jedná o tak malý zanedbateľný rozdiel, ktorý je na úrovni štatistickej odchýlky a súhlasí s tvrdením žalobcu, že takýto rozdiel nemohol v žiadnom prípade byť spôsobilý ovplyvniť akýmkoľvek spôsobom rozhodnutie žalovanej, či uzatvorí daný zmluvný vzťah s

predchodcom žalobcu a či vstúpi do tohto zmluvného vzťahu pri rozdielnej konečnej sumy 1,80 Eur oproti sume 5.604,84 Eur uvedenej v zmluve.

50. Odvolací súd konštatuje, že údaje o výške a počte splátok, o dátume ich splatnosti, z ktorých následne je vypočítavaná RPMN sú tými základnými údajmi, ktoré jednak zásadným spôsobom ovplyvňujú RPMN, avšak zároveň ako vstupné údaje sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa, či daný právny vzťah bude akceptovať alebo nie, pričom tieto vstupné údaje a ich zákonom vyžadovaná prítomnosť v zmluvách o spotrebiteľskom úvere plnia funkciu zamýšľanú zákonodarcom na základe Smernice 2008/48/ES z 23.04.2008, a to poskytovať spotrebiteľovi čo najpresnejšiu, najvernejšiu a čím najviac zrozumiteľnú informáciu o RPMN, o vstupných údajoch pre jej výpočet tak, aby spotrebiteľ mal možnosť porovnať produktovú ponuku na trhu a na základe dostatku relevantných a skutočností zodpovedajúcich údajov sa rozhodnúť pre uzatvorenie konkrétneho zmluvného vzťahu. Zákonom vyžadované základné náležitosti, ktoré musí obsahovať zmluva o spotrebiteľskom úvere smerujú k jedinému cieľu, a to k získaniu dostatočných, presných, zrozumiteľných a pravdivých informácií pre veriteľa, aby bol spôsobilý jednoduchým a zrozumiteľným režimom sa rozhodnúť, či do daného vzťahu vstúpi alebo nie, pričom vstupné údaje, ktoré okrem iného pozostávajú aj z výšky splátok, ich počtu a z celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ uhradiť, majú význam pri porovnávaní výhodností jednotlivých produktov na trhu a sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa. Pokiaľ by súd dospel k záveru, že sa jedná o absenciu údajov, ktoré znemožňujú spotrebiteľovi prijať relevantné a správne rozhodnutie alebo sa jedná o tak nesprávne údaje, ktoré vyvolávajú v spotrebiteľovi omyl alebo nesprávnu domnienku o podmienkach úveru, je sankcionovaný takýto postup veriteľa tým, že úver sa považuje za považuje za bezúročný a bez poplatkov.

51. Súdny dvor EÚ sa napr. vo svojom rozhodnutí zo dňa 21.04.2016 vo veci C-377/2014 v bode 90 zaoberal zmyslom a účelom základných údajov pre spotrebiteľa, pričom uviedol: „Ako sa uvádza v odôvodneniach 31 až 33 Smernice 2008/48, informácia spotrebiteľa o celkových nákladoch úveru vo forme miery vypočítanej podľa jednotného matematického vzorca má preto podstatný význam. Na jednej strane táto informácia prispieva k transparentnosti trhu v rozsahu, v akom spotrebiteľovi umožňuje porovnať ponuky úverov. Na druhej strane mu umožňuje posúdiť rozsah jeho záväzku.“

52. Otázkou absencie podstatných náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere nevyhnutných pre rozhodovanie spotrebiteľa bola riešená aj v rozhodnutí Súdneho dvora EÚ z 09.11.2016 vo veci C-42/15. Z tohto rozhodnutia okrem iného vyplýva: „Pokiaľ ide o neuvedenie niektorých informácií, ktoré sa týkajú podmienok vrátenia a poplatkov spojených s týmto úverom v zmluve o úvere, Súdny dvor tiež rozhodol, že vzhľadom na cieľ ochrany spotrebiteľa sledovaný Smernicou Rady 87/102/EHS z 22.12.1986..., v záujme boja proti nespravodlivým úverovým podmienkam a na to, aby sa dlžníkovi umožnilo poznať všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy, čl. 4 uvedenej Smernice vyžaduje, aby dlžník pri uzavretí zmluvy poznal všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku. Preto bolo rozhodnuté, že uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve o úvere má podstatný význam v kontexte Smernice 87/102 najmä preto, že umožňuje spotrebiteľovi posúdiť rozsah jeho záväzku.“

53. Vzhľadom na judikatúru uvedenú v bodoch 63 až 68 tohto rozsudku je potrebné konštatovať, že porušenie povinnosti veriteľa, ktorá má podstatný význam v kontexte Smernice 2008/48 môže byť sankcionované podľa vnútroštátnej právnej úpravy zánikom nároku tohto veriteľa na úroky a poplatky.

54. Takýto podstatný význam má povinnosť uviesť v zmluve o úvere najmä náležitosti, ako je RPMN uvedená v čl. 10 ods.2 písm. g) Smernice 2008/48, počet a frekvencia splátok podľa čl. 10 ods.2 písm. h) tejto Smernice, ako aj prípadná existencia notárskych poplatkov a prípadné požadované záruky a poistenie, ako to upravuje čl. 10 ods.2 písm. n) a o) uvedenej Smernice. Keďže neuvedenie týchto náležitostí v zmluve o úvere môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, sankcia spočívajúca v zániku nároku veriteľa na úroky a poplatky stanovené vo vnútroštátnej právnej úprave sa musí považovať za primeranú v zmysle čl. 23 Smernice 2008/48 a judikatúry pripomenutej v bode 63 tohto rozsudku.

55. Za primerané by sa však nemalo považovať, ak v súlade s touto vnútroštátnou právnou úpravou uplatnenie takejto sankcie vyvoláva voči veriteľovi závažné následky v prípade neuvedenia niektorých náležitostí spomedzi náležitostí uvedených v čl. 10 ods.2 Smernice 2008/48, ktoré svojou povahou nemôžu mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku, ako je najmä názov a sídlo

príslušného orgánu dohľadu uvedené v čl. 10 ods.2 písm. v) tejto Smernice. Za týchto okolností je potrebné odpovedať na siedmu otázku tak, že čl. 23 Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 tejto Smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.“

56. Súd prvej inštancie nezohľadnil, či rozdiel v konečnej čiastke, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť v rozsahu 1,8 Eur (0,03% celkovej čiastky na zaplatenie) je takou nesprávnosťou, ktorá svojou povahou môže mať vplyv na schopnosť žalovanej ako spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, t.j. či ide o okolnosť takej intenzity, ktorej nesprávne uvedenie (vo výške 1,80 Eur, t.j. 0,03%) môže spochybníť schopnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Podľa odvolacieho súdu uvedená nepresnosť v rozsahu štatistickej odchýlky nemá za následok svojou povahou možnosť ovplyvniť schopnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah jeho záväzku, pokiaľ je odchýlka v celkovej čiastke, ktorú má zaplatiť, vo výške 1,80 Eur, t.j. 0,03%. Podľa odvolacieho súdu je záver okresného súdu neprimerane prísny voči veriteľovi, navyše pokiaľ zmluva o úvere, ako to uviedol aj súd prvej inštancie, obsahuje všetky ostatné zákonné náležitosti a odchýlka sa týka výšky konečnej čiastky v rozdiel 0,03% (1,8 Eur).

57. Odvolací súd súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že súčet splátok pri dohodnutom počte a ich výške nie je v súlade s určenou celkovou čiastkou, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, pričom podľa odvolacieho súdu nie je možné spravodlivo požadovať od spotrebiteľa, aby si sám vypočítal poslednú zníženú čiastku úveru, pretože to priamo z textu zmluvy nevyplýva a v texte zmluvy nie je priamo ani uvedená skutočnosť o znížení poslednej splátky úveru a už vôbec nie jej konkrétna výška. Podľa odvolacieho súdu však sankcionovať tento rozdiel v rozsahu 0,03% z celkovej čiastky posúdením úveru za bezúročný a bez poplatkov nezodpovedá povahe a rozsahu tejto nepresnosti v zmluve o úvere. Takáto nepresnosť nie je spôsobilá ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa pri posudzovaní rozsahu jeho záväzku, dĺžky splácania a celkovej finančnej záťaže, pričom zákonom vyžadovaná existencia podstatných náležitostí (výška a počet splátok, ich splatnosť, celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, dĺžka úverového vzťahu a výška úveru) smeruje v zásade k jedinému podstatnému účelu a zmyslu, a to aby spotrebiteľ mal možnosť reálne posúdiť svoje úverové možnosti a rozhodnúť sa, či do konkrétneho úverového vzťahu za daných podmienok vstúpi alebo nie a zároveň aby mal možnosť porovnať na relevantnom trhu jemu ponúkané podmienky. Podľa odvolacieho súdu náležitosti dohodnuté v predmetnej zmluve spĺňajú tieto zákonom predpokladané podmienky a spĺňajú účel poskytnutia relevantných informácií spotrebiteľovi pri posudzovaní podmienok poskytnutia úveru bez toho, aby mohli mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku. Súd prvej inštancie sa povahou a intenzitou tohto rozdielu nezaoberal a len konštatoval nesprávnosť údajov o celkovej čiastke, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, resp. nesprávnosť výšky poslednej splátky, čoho dôsledkom je bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie, vzhľadom na odvolacie dôvody, posudzoval povahu a intenzitu tohto rozdielu a tento neposúdil ako rozdiel takej intenzity, ktorého dôsledkom sa má považovať úver za bezúročný a bez poplatkov.

58. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie nedostatočne posúdil individuálne okolnosti daného prípadu, nedostatočne, resp. vôbec sa nezaoberal intenzitou a povahou nepresnosti údajov o celkovej čiastke úveru, resp. výšky poslednej splátky, a to vo vzťahu k posúdeniu, či táto nepresnosť, vzhľadom na vyššie uvedený zanedbateľný rozdiel, je spôsobilá ovplyvniť základný účel, ku ktorému tieto údaje smerujú, t.j. či môže mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku. Na základe nedostatočného posúdenia skutkových zistení o výške tohto rozdielu a nezaobieraním sa jeho intenzitou a povahou na vzťahy medzi stranami sporu, nesprávne dospel súd prvej inštancie k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. Podľa odvolacieho súdu zistená nezrovnalosť v rozsahu štatistickej odchýlky nemôže svojou povahou ovplyvniť rozhodnutie žalovanej ako spotrebiteľa posúdiť rozsah jej záväzku. Odvolací súd je preto toho názoru, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil na základe individuálne zistených skutkových okolností danú vec, keď nesprávne dospel k záveru o posúdení poskytnutého úveru ako bezúročného a bez poplatkov.

59. Tým, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil na základe individuálnych skutkových okolností prejednávanej veci úver za bezúročný a bez poplatkov, nevykonával dokazovanie a vôbec sa nezaoberal ďalšou procesnou obranou žalovanej vo vzťahu k duplicitnému uplatňovaniu úrokov po zosplatení úveru, ktorú námietku žalovaná v priebehu konania uplatnila.

60. Súd prvej inštancie zamietol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci nárok žalobcu v časti o zaplatenie 2.633,07 Eur, ktorá pozostáva zo žalobcom uplatnenej istiny vo výške 422,42 Eur (ako rozdiel medzi ním uplatnenou istinou 3.025,62 Eur a súdom prvej inštancie priznanej sumy 2.603,20 Eur), zo zmluvného úroku 1.887,15 Eur a úroku z omeškania (zmluvného aj zákonného) vo výške 323,50 Eur.

61. Odvolací súd vzhľadom na nesprávne právne posúdenie z vyššie uvedených dôvodov rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP v napadnutej časti druhej výrokovej vety (v časti o zamietnutí žaloby 2.633,07 Eur s príslušenstvom) zrušil a podľa § 391 ods.1 CSP mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

62. Súd prvej inštancie v ďalšom konaní opätovne posúdi žalobcom uplatnený nárok v zostávajúcej časti ním uplatnenej istiny 422,42 Eur, úroku 1.887,15 Eur a úroku z omeškania vo výške 323,50 Eur pri zohľadnení záverov odvolacieho súdu o nemožnosti posúdenia poskytnutého úveru z dôvodov uvedených okresným súdom v napadnutom rozhodnutí ako bezúročného a bez poplatkov, pričom vykoná dokazovanie ohľadne správnosti žalobcom uplatnenej zostávajúcej čiastky vzhľadom na námietku žalovanej o duplicitne uplatňovaných úrokoch, keď podľa žalovanej má veriteľ nárok len na zmluvné úroky do dňa zosplatenia úveru. Po posúdení správnosti zostávajúcej čiastky žalobcom uplatneného nároku a vysporiadaní sa s obranou žalovanej opätovne vo veci vo rozhodne.

63. Žalobca podal odvolanie voči druhej výrokovej vete napadnutého rozhodnutia, ktorou bola jeho žaloba čiastočne zamietnutá. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd zrušil druhú výrovkovú vetu napadnutého rozhodnutia, musel zrušiť aj tretiu výrovkovú vetu o náhrade trov konania, pretože rozhodnutie o náhrade trov konania je závislé na konečnom procesnom úspechu v spore. Pretože odvolací súd napadnuté rozhodnutie v druhej výrokovej vete zrušil, zrušil aj závislý výrok o náhrade trov konania uvedený v tretej výrokovej vete napadnutého rozhodnutia.

64. Podľa ust. 224 CSP súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave súd vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

65. Podľa § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

66. Zo záhlavia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že okresný označil zástupcu žalobcu nasledovne: „TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02, Bratislava-Petržalka, IČO: 36 613 843“. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 05.10.2020 bolo do spisu založené oznámenie pôvodného zástupcu žalobcu - TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., o odvolaní plnomocenstva, ktoré mu bolo udelené žalobcom a zároveň bolo založené plnomocenstvo žalobcu pre Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739. K účinkom zmeny právneho zastúpenia žalobcu podľa § 92 ods. 3 CSP došlo pred vyhlásením napadnutého rozhodnutia. V záhlaví napadnutého rozhodnutia mal byť preto správne označený zástupca žalobcu - Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739. Odvolací súd preto uvedenú zrejmu nesprávnosť v označení zástupcu žalobcu odstránil vydaním opravného uznesenia v prvej výrokovej vete tohto rozhodnutia podľa § 224 a § 378 ods. 1 CSP.

67. O náhrade trov prvostupňového, ako aj odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 396 ods. 3 CSP v novom rozhodnutí o veci.

68. Rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu

na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).